

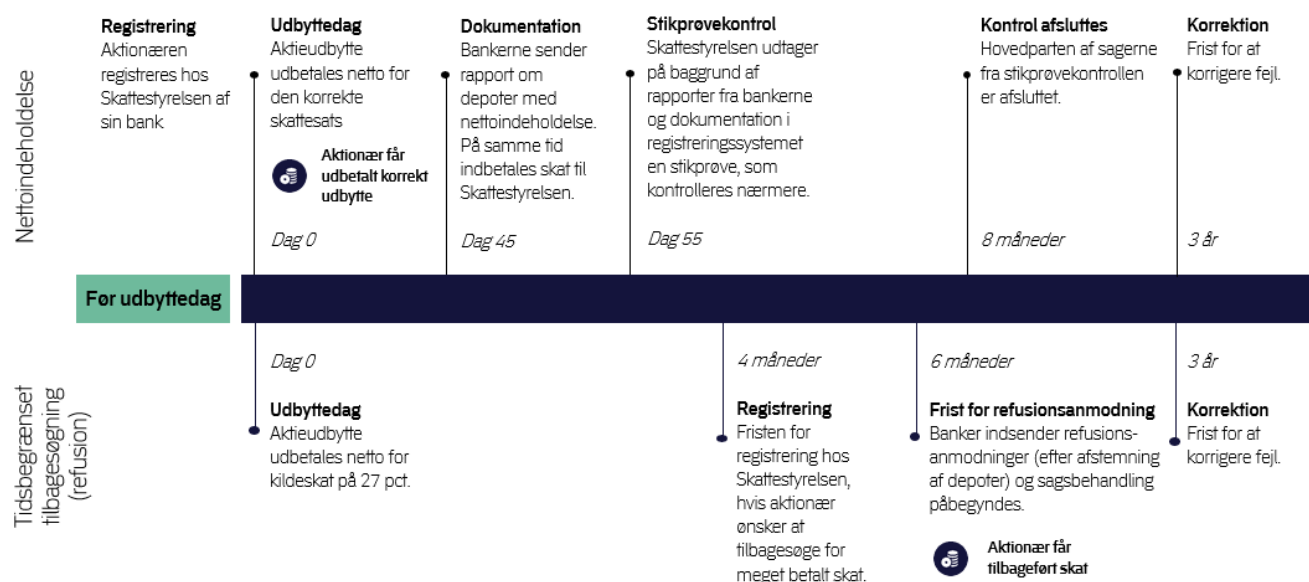
Ny model for udbyttebeskatning

I august 2015 indstillede det daværende SKAT al refusion af udbytteskat på grund af mistanke om omfattende svindel. På den baggrund blev der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, som skulle komme med forslag til, hvordan udbyttebeskatningen kan håndteres fremadrettet.

Arbejdsgruppen anbefalede i juni 2017, at der indføres en ny model for udbyttebeskatning baseret på *nettoindeholdelse* i stedet for den nuværende refusionsordning. Nettoindeholdelse betyder, at udbytteskat indeholdes med den korrekte skattesats allerede ved udlodningen af udbyttet, så udenlandske aktionærer ikke længere behøver at søge om refusion af for meget betalt udbytteskat.

På den baggrund er der i et samarbejde mellem Skatteministeriet, Finans Danmark, udvalgte banker og VP Securities udarbejdet en konkret modelskitse baseret på registrering og nettoindeholdelse med objektiv hæftelse for bankerne. Den ny model er illustreret i *figur 1*.

Figur 1. Illustration af ny model for udbyttebeskatning

Kilde: Skatteministeriet.

Reglerne i dag

De nuværende regler indebærer, at der ved udlodning af udbytte fra danske selskaber som hovedregel indeholdes en kildeskat på 27 pct., både for danske og udenlandske aktionærer. De fleste udenlandske aktionærer er imidlertid omfattet af en dobbeltbeskatningsoverenskomst (DBO) eller andre aftaler, som medfører, at aktionæren er berettiget til en lavere skattesats end 27 pct.

Udenlandske aktionærer må derfor efterfølgende anmode skattemyndighederne om *refusion* på forskellen mellem de 27 pct. og den skattesats, som aktionæren ifølge DBO'en er berettiget til (typisk 15 pct.). Refusionsmodellen indebærer en risiko for, at der udbetales uberettigede refusioner, da det efter omstændighederne kan være vanskeligt at kontrollere, om ansøgeren var den retmæssige ejer af udbyttet og er berettiget til refusion. Desuden kan udenlandske aktionærer risikere at vente længe på at få for meget betalt skat tilbage.

Den ny model

Den ny model bygger som udgangspunkt på nettoindeholdelse i stedet for refusion. Nettoindeholdelse indebærer, at der indeholdes udbytteskat med den korrekte skattesats ved udbetaling af aktieudbytte, så det ikke er nødvendigt at søge om refusion efterfølgende. Dermed kan den svindel med refusionsanmodninger, der kendes fra udbyttesagen, heller ikke forekomme.

Indeholdelsen af udbytteskat finder sted, inden Skatteforvaltningen reelt har kunnet kontrollere de oplysninger, der ligger til grund for nettoindeholdelsen. Derfor påtager bankerne sig i modellen en *objektiv hæftelse* for at tilbagebetale manglende skat til Skatteforvaltningen, hvis den efterfølgende kontrol viser, at der har været indeholdt for lidt udbytteskat. Hæftelsen sikrer, at manglende skat kan opkræves fra banker i Danmark, så Skattestyrelsen ikke selv skal inddrive manglende skattebetaling i udlandet.

Bankernes objektive hæftelse omfatter som udgangspunkt alle situationer, hvor stikprøvekontrol afslører fejl i betalingen af udbytteskat. Det kan fx være situationer, hvor der er anvendt en forkert skattesats, eller hvor én eller flere transaktioner har resulteret i, at den registrerede modtager af udbyttet, ikke er den *skattemæssigt retmæssige ejer* (beneficial owner). De eneste situationer, der er undtaget fra bankernes hæftelse på objektivt grundlag, vedrører særlige aktionærtyper, som skal forhåndskontrolleres og -godkendes af de danske skattemyndigheder, jf. nærmere omtale nedenfor.

Registrering af aktionærer

Modellen med nettoindeholdelse forudsætter, at en række nødvendige oplysninger er til stede før udbetaling af udbytte, så den korrekte skattesats for den enkelte aktionær er kendt. Derfor vil udenlandske aktionærer, som er berettiget til en udbytteskat under 27 pct., skulle registreres af deres depotbank direkte hos den danske skatteforvaltning med navn og øvrige krævede oplysninger.

Når Skatteforvaltningen har modtaget de påkrævede oplysninger, udstedes et unikt identifikationsnummer, som kan benyttes til at identificere den pågældende aktionærs depot samt aktionærens korrekte skatteprocent. Det er alene aktionærens depotbank (og ikke aktionæren selv), der kan indberette oplysninger om aktionærerne, hvilket ventes at mindske risikoen for fejlbehæftede oplysninger. Eventuelle fejl i registreringen – med underindeholdelse af udbytteskat til følge – dækkes af bankernes objektive hæftelse.

Visse institutionelle aktionærer – fx pensionskasser og stater – har ret til en specielt lav skattesats (ofte 0 pct.). For at blive registreret med denne sats, skal aktionæren forhåndskontrolleres og -godkendes af den danske skatteforvaltning. Eventuelle ændringer i Skatteforvaltningens vurdering af disse aktionærers status (og dermed skatteprocent) i forbindelse med en efterfølgende stikprøvekontrol er ikke omfattet af bankernes objektive hæftelse. Bankerne har dog fortsat en hæftelse på objektivi grundlag i situationer, hvor forhåndskontrollerede aktionærer foretager transaktioner, som bevirker, at udbyttmodtageren ikke er den skattemæssigt retmæssige ejer efter dansk ret.

Med udgangspunkt i aktionærernes skatteprocent fra registreringen udbetaler de danske selskaber udbytte (netto for udbytteskat) til aktionærene. I en nærmere fastlagt periode efter udbytteudbetalingen kan der ske *korrektioner* af den indeholdte udbytteskat og det udbetalte nettoudbytte, baseret på justeringer af oplysningerne som ligger til grund for indeholdelsen. Ved manglende eller utilstrækkelige informationer om aktionæren eller dennes ejerskab af aktierne skal der indeholdes fuld kildeskat på 27 pct.

Efter udløbet af korrektionsperioden indbetales den indeholdte udbytteskat til Skatteforvaltningen, som samtidig skal modtage en fuld indrapportering for alle depoter, hvori der indgår aktier omfattet af nettoindeholdelsesordningen, med oplysninger bl.a. om aktiefordelingen på de enkelte aktionærer og hvor meget skat, der er indeholdt.

Stikprøvekontrol

Efter udbetalingen af udbytte og nettoindeholdelsen af udbytteskat skal skattemyndighederne foretage stikprøvekontrol med henblik på at kunne verificere validiteten af de oplysninger, som nettoindeholdelsen er baseret på. Udtagelsen af stikprøven vil bl.a. være baseret på databaserede risikomodeller med udgangspunkt i oplysninger om de udenlandske aktionærers identitet mv. samt tidligere kontrolresultater osv. Hvis skattemyndighederne i forbindelse med stikprøvekontrollen konstaterer, at der er indeholdt for lidt udbytteskat, hæfter de kontoførende institutter for, at den korrekte udbytteskat indbetales til Skatteforvaltningen.

Det er en præmis for de danske bankers deltagelse i modellen, at de kan få dækket eventuelle tab af de udenlandske banker. Det er derfor også en central præmis, at udenlandske banker vælger at tilslutte sig modellen. For at skabe klarhed om modellens vilkår, herunder for de udenlandske banker, er der udarbejdet en såkaldt "*Beneficial Ownership*"-erklæring, som aktionæren skal underskrive, og som beskriver de situationer, hvor der kan være tale om, at den umiddelbare modtager af udbyttet ikke kan anses for den skattemæssigt retmæssige ejer.

Tidsbegrænset tilbagesøgningsmulighed (refusion)

For at give mulighed for at få foretaget udbyttebeskatning med den korrekte skattesats, også for udenlandske aktionærer, der ikke rettidigt har kunne nå at få udstedt et identifikationsnummer fra Skatteforvaltningen, suppleres nettoindeholdelsesmodellen med en *tidsbegrænset tilbagesøgningsmulighed (refusion)*.

Den tidsbegrænsede tilbagesøgningsmulighed indebærer, at der i en periode efter udbetalingen af udbyttet vil være adgang til at blive registreret hos den danske skatteforvaltning og få et identifikationsnummer, som kan benyttes som udgangspunkt for tilbagesøgning af for meget betalt udbytte-skat. Anmodninger til den danske skatteforvaltning om at benytte den tidsbegrænsede tilbagesøgningsmulighed kan alene finde sted gennem de kontoførende institutter (og kan således ikke ske ved direkte henvendelse fra aktionæren eller den registrerende depotbank). Medmindre andet er aftalt i DBO'en, vil fristen for tilbagesøgningen være væsentligt kortere, end fristen for refusionsansøgninger er i dag.

Fordele ved den ny model

Det er vurderingen, at en nettoindeholdelsesmodel baseret på registrering af oplysninger om den enkelte aktionær vil indebære færre administrative byrder for aktionærer og pengeinstitutter end den gældende refusionsbaserede løsning samt mindre risiko for svindel og mindre kontrolbehov for skattemyndigheden. Der er således ikke tale om, at de samlede krav til dokumentation ændres væsentligt, men dokumentationen skal med den nye model foreligge *før* udbyttebetalingen, hvor dokumentationen efter gældende regler først skal foreligge *efter* udbytteudbetalingen (i forbindelse med refusion).